

Socialministeriet
Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Att.: Julie Begtorp

København, den 7. oktober 2004

Vedrørende høringsvar til høring om lovforslag – Følgelovgivning til bortvisningsloven.

Foreningen Joan-Søstrene har ved skrivelse af 1. oktober 2004 modtaget ovennævnte udkast til forslag til lov om ændring af lov om leje, lov om leje af almene boliger og lov om individuel boligstøtte (Følgelovgivning til bortvisningsloven) til udtalelse.

Indledningsvis bemærkes, at Joan-Søstrene finder det positivt, at regeringen foreslår at styrke og beskytte husstanden i et fælles hjem og ikke kun personer med ægteskabslignende relationer, og at vi i øvrigt er enige i lovforslaget henset til dets intentioner.

Joan-Søstrene har i snart 30 år rådgivet kvinder udsat for sexualiseret vold, herunder vold i parforhold, og det er vores erfaring, at kvinden typisk reagerer på volden med passivitet og angst og en markant følelse af skam, skyld og forvirring om egen situation. Dette skyldes blandt andet, at kvinden ofte har været udsat for trusler på livet og også har været i egentlig livsfare som følge af volden. Hendes selvværdsfølelse og tillid til egen dømmekraft er sædvanligvis så svækket, at egne initiativer til at bryde ud af det voldelige forhold nærmest er illusoriske. Selvom hun er i stand til at afslutte det voldelige forhold, ser hun sig typisk ikke i stand til at sætte sig ind i sin retsstilling.

I denne forbindelse finder Joan-Søstrene det problematisk, at der forudsættes at den voldsramte kvinde og børn ("husstanden") i bortvisningssituationen har kendskab til lejeloven og overskud til at kontakte udlejer. Endvidere kan dette føre til en yderligere følelse af krænkelse af hendes person, såfremt hun pligtmæssigt skal oplyse om overgrebet til en udenforstående, i dette tilfælde udlejer, jf. §1, stk. 5.

Joan-Søstrene har ved brev af 14. oktober 2003 til Folketingets Retsudvalg redegjort indgående for nødvendigheden af indførelse af interventionscentre i forbindelse med gennemførelse af en bortvisningsordning og ved brev af 14. marts 2004 uddybet dette ved udtalelse til betænkning nr. 1439 (senere L 218). Begge breve vedlægges i kopi til Deres orientering. Som Joan-Søstrene over for

Retsudvalget har anført, var det fundamentalt nødvendigt, at der samtidig med ordningens indførelse blev etableret interventionscentre. Langvarig og gentagen vold i hjemmet kræver en hurtig opfølgning over for parterne i forbindelse med beslutning om bortvisning, såfremt hensigten med bortvisningen rent faktisk er at de involverede parter på sigt skal kunne fungere ordentlig i en almindelig samfundsmæssig sammenhæng.

Disse interventionscentre blev i første omgang ikke medtaget i loven. Såfremt husstanden skal være i stand til at udnytte den beskyttelse, som bestemmelsen lægger op til ser Joan-Søstrene det som et minimumskrav, at der udfærdiges en formular indeholdende de ”krav” der stilles til ”husstanden” vedrørende midlertidig overtagelse af lejemålet, og de dertil hørende fremtidig forpligtelser. Denne formular kan udleveres til den voldsramte af de betjente (eller interventionscenteret) der rent faktisk bortviser manden.

I § 1, stk. 6, ”kommunen formidler..” stiller vi spørgsmålstegn ved hvorfor det er kommunen, der skal stå som formidler, når den ikke engang ses assistere i § 1, stk. 5, hvilket ville være mere logisk. Også her mangler interventionscentrene, som ville kunne udfylde den rolle, at fjerne den usikkerhed og beskytte husstanden mod at miste hjemmet i forbindelse med bortvisningen, indtil det er afklaret, om den bortviste lejer flytter tilbage, eller der bliver tale om en egentlig samlivsophævelse.

I § 1, stk. 7 og § 2, stk. 7, hvor ”husstanden overtager, overfor udlejerens lejerens forpligtelser efter lejeaftalen i bortvisningsperioden”, ser vi det som betænkeligt, at det ikke i loven er uddybet, hvilke forpligtelser der er tale om, men at de blot er nævnt i bemærkningerne. Vi mener, at dette kan løses ved, at ordet ”fremtidige forpligtelser” indgår i lovteksten, eller at det på anden måde indskærpes, at det ikke er alle foreliggende forpligtelser, som husstanden overtager i bortvisningsperioden.

Endvidere stiller vi spørgsmål ved, hvorvidt den voldsramte - husstanden - skal afholde 100% af husleje m.m. grundet bortvisningen da det stadig er bortviste der står som lejer. Der bør ikke være økonomiske ulemper for den voldsramte og de eventuelle børn i bortvisningsperioden. I det tilfælde, hvor den bortviste er fængslet henvises i øvrigt til Lov om Aktiv Socialpolitik § 29 om betaling af husleje ved fængsling.

Endelig skal vi bemærke, at vi i øvrigt finder høringsfristen urimelig – og unødvendig – kort.

Med venlig hilsen

Joan-Søstrene

c.c. Folketingets Retsudvalg.